Het ingeboren scheppings-vermogen van de mens

9 februari 1973
lezing 208

“Groeten en zegeningen voor ieder van jullie hier. Welkom, de vele nieuwe vrienden die op zoek zijn naar hun eigen innerlijk pad, welkom, oude vrienden, die al op het Pad zijn.

Ik wil het vanavond hebben over het ingeboren scheppingsvermogen van de mens. Ik zal het onderwerp zo proberen te bespreken dat beide groepen er iets mee kunnen, zowel diegenen die hier nieuw zijn en de stof niet kennen en die vanavond een antwoord hopen te vinden - misschien als begin van een meer omvattend antwoord dat langzaam komt - als diegenen die al diepgaand met zelfonderzoek bezig zijn en een sleutel nodig hebben om verder te komen.

Dit ingeboren scheppingsvermogen is oneindig veel groter dan jullie in de verste verte kunnen beseffen en wordt schromelijk onderschat. Jullie wetenschapsmensen, jullie psychologen en filosofen kennen dit vermogen niet. Met uitzondering van een paar verlichte mensen hebben de meeste geen weet van hun slapend vermogen om hun leven te scheppen en te herscheppen. Een aantal geloven het misschien in theorie, maar weinigen weten het ook uit ervaring. Ik heb hier al vaker over gesproken, dus kom ik er niet onderuit dat ik bepaalde zaken herhaal; maar ik ga ook dieper en verder op dit onderwerp in, wil het toespitsen.

Wanneer de mens incarneert, zijn lichaam en ego in deze driedimensionale wereld ontwikkelt, sluit hij automatisch elke herinnering af die hij aan een andere staat of andere staten van bewustzijn heeft. Daarin was hij veel minder beperkt en veel vrijer, veel bewuster en oneindig veel beter in staat zijn leven vorm te geven, in een mate die het menselijk

bewustzijn ver te boven gaat want de kracht van gedachten, gevoelens en houdingen is enorm. Die kracht is er nu in jullie huidige staat ook, alleen zien jullie het verband niet. Jullie weten niet dat je, wat je op dit moment ervaart, zelf precies zo vorm gegeven hebt dat er geen misverstand over kan bestaan. Zoals ik al vaak gezegd heb: het totaal van al je bewuste, half bewuste, onbewuste, stilzwijgende en uitdrukkelijke gedachten, overtuigingen, veronderstellingen, intenties, gevoelens, emoties en wilsrichtingen, schept - hoe tegenstrijdig ze ook mogen zijn - een eindresultaat. Dit resultaat is je huidige ervaring en de manier waarop je leven zich voor je ontvouwt. Je huidige leven laat heel exact zien - als een perfecte wiskundige vergelijking - wat je innerlijke toestand is. Het kan dus heel goed gebruikt worden als een kaart waarop je de weg vindt naar je innerlijke gebieden. Per slot van rekening is dit een onderdeel van de werkmethode van het pad.

Ik heb ook vaak gezegd - en velen van jullie hebben dit ondervonden - dat verborgen, gevreesde, schuld veroorzakende en niet erkende gedachten en gevoelens veel krachtiger zijn dan alles waar je op het bewuste niveau mee te maken hebt. Angst en schuld zijn krachtige creatieve werktuigen, vol energie. Op het positieve vlak zijn enthousiasme, vreugde, vitaliteit, belangstelling en stimulering net zulke krachtige energiebronnen

Een pad als dit moet zich daarom diepgaand bezighouden met onderzoek naar wat je gelooft, voelt, wilt, aanneemt en beoogt in die lagen van je persoonlijkheid die niet direct toegankelijk zijn. Vaak creëren zij wat je helemaal niet wilt ervaren, eenvoudig omdat je niet weet wat je bedingt en welke ‘bijverschijnselen’ - als ik deze uitdrukking mag gebruiken – verbonden zijn aan je onverstandige wensen, verkeerde veronderstellingen en negatieve bedoelingen. Ook wil je de kracht van dit psychische gebeuren niet zien en hoe onfeilbaar het zichzelf vertaalt in het creëren van materie, van gebeurtenissen en omstandigheden en van levenservaringen.

Wanneer de mens deze beperkte egostaat aanneemt, doet hij dit om zich te zuiveren en te helen. Het zou niet mogelijk zijn om dit even snel en effectief te doen, vrienden, als jullie in het volledige bezit van je bewustzijn en je vermogens waren. Want je egopersoonlijkheid zoals deze zich nu uitdrukt, is slechts een geïsoleerd aspect, of verscheidene geïsoleerde aspecten van je totale persoonlijkheid. Een veel ‘groter’, voller, meer geheeld en gezuiverd deel van je volledige of ware zelf

manifesteert zich niet openlijk. Ik heb er vaak op gewezen dat de persoonlijkheid bestaat uit bewustzijnsaspecten. De manifestatie van bepaalde aspecten in een geïsoleerde vorm (driedimensionale werkelijkheid en ego) biedt mogelijkheden tot concentratie en bewustwording, die er niet zijn als deze ongezuiverde aspecten opgaan in de grotendeels gezuiverde persoonlijkheid. Ze kunnen dan gemakkelijk over het hoofd gezien worden, maar daarom zijn ze er nog wel, als wezenlijke belemmeringen voor een verdere ontwikkeling, die de reikwijdte van het menselijk bewustzijn verre te boven gaat. Een dergelijke ontwikkeling zet zich natuurlijk voort in werkelijkheidssferen die jullie nu niet kunnen bevatten.

Toch is het mogelijk de vermogens van het grotere zelf te activeren, je daarop te richten en naar zijn altijd aanwezige innerlijke stem te luisteren. Op dezelfde manier is het mogelijk je te richten op en te luisteren naar negatieve aspecten van je persoonlijkheid, die diep begraven liggen en die je op de weg van je evolutie aan moet pakken. Het Pad leert je in contact te komen met al deze verborgen lagen en er op de juiste manier mee om te gaan. Zo zijn er meer en minder ontwikkelde delen van jou, waar je geen idee van hebt. Met wat zich wel laat zien, kun je de andere delen, die nog niet verwerkelijkt zijn, onderzoeken, naar buiten brengen en je ermee verenigen.

Wanneer mensen deze ontdekkingstocht zien als de belangrijkste taak in hun leven, verdwijnt alle onrust en komt er een diep besef van zin en vervulling in de ziel. Daarmee verdwijnen langzaam maar zeker de frustraties van het leven en komt er een rijk gevoel van vervulling, want de mens kan zijn plek in het leven alleen maar vinden door zijn aandacht allereerst te richten op de reden waarom hij op deze aarde is gekomen. Daartegenover staan de velen die een willekeurige scheiding aanbrengen tussen wat zij ‘leven’ noemen en hun spirituele ontwikkeling. Zij willen niet al te veel aandacht aan het laatste besteden in de dwaze angst dat ze zich in het eerste tekort doen. Hoe meer zij zich concentreren op het uiterlijke, materiële leven zonder het in zinvol verband te brengen met bredere en diepere beschouwingen, hoe rustelozer en depressiever zij worden.

Welke goddelijke wetten en eigenschappen er ook in het universum bestaan, op het moment dat zij zich isoleren in ons ego, afgesneden van de diepere innerlijke werkelijkheid, raken zij misvormd en destructief. Laat me jullie een voorbeeld geven. Wanneer een kind geboren wordt,

voelt het zijn eigen almacht. Dit is in de psychologie bekend. Psychologie en psychiatrie duiden deze heel duidelijke aanspraak op almacht van het kind als onrijp irrealisme en destructieve egocentriciteit, en dat is het natuurlijk ook. Maar het is ook veel meer, vrienden. Het is een herinnering aan een andere beleving, aan een bewustzijn waarin gedachten op het moment dat ze vorm krijgen inderdaad dingen en gebeurtenissen worden. In een sfeer van veel ruimer bewustzijn bestaan tijd en afstand niet meer omdat die deel uitmaken van de driedimensionale illusoire staat van bewustzijn. Het bewustzijn van het kind is gedeeltelijk nog afgestemd op zijn totale persoonlijkheid, maar bij het 'vertalen' van deze herinnering in de beperkte, begrensde egostaat komt het 'verhaspeld' naar buiten. Aangezien de egostaat een minder gezuiverde staat is (natuurlijk altijd wel in combinatie met al ontwikkelde en gezuiverde aspecten, die de persoonlijkheid moeten helpen bij zijn taak in het leven), krijgt de scheppingskracht een verwrongen, ongewenste vorm. Het ego leeft altijd in de illusie dat het afgescheiden is van anderen en dat anderen in beginsel vijandig staan tegenover zijn welzijn. Alles wat het ego doet, is daarom altijd ofwel gericht tegen, of in competitie met of in vergelijk met anderen. Dat is wat het zo destructief en egocentrisch maakt. Het maakt macht tot een gevaarlijk wapen, zoals jullie maar al te goed weten. Allemaal ervaren jullie macht als iets wat je in anderen vreest en waar je je in jezelf schuldig over voelt. Macht sluit daarom altijd liefde en vreugde uit, want het is diepgaand scheidend.

Maar wanneer je je afgesplitste ego met het ware, totale zelf weet te verzoenen en zo het helend principe ontdekt, ontdek je niet alleen dat jouw belang nooit tegengesteld is aan het belang van anderen (hoewel het oppervlakkig in eerste instantie zo kan lijken), maar ontdek je ook dat macht en liefde geen tegenstelling hoeven te zijn. Dan kun je je ingeboren macht gaan gebruiken om je leven en jezelf te scheppen en te herscheppen. Nu begrijpen jullie misschien beter waarom het besef van je scheppingskracht gevaarlijk is zolang je dat misvormde aspect, dat in dit leven en dit lichaam tot uitdrukking is gekomen, niet gezuiverd hebt en zolang dit aspect niet de eeuwige, innerlijke werkelijkheid heeft ontdekt, die veel werkelijker is dan wat je als uiterlijke werkelijkheid beschouwt.

De frustratie van het kind wanneer zijn gedachten en wensen niet meer direct een feit worden, is duidelijk. Daaruit komen dan ook vaak die kinderlijke woedeaanvallen voort. Het ogenblikkelijke van oorzaak en

gevolg - waarbij de oorzaak de gedachte of wens is en het gevolg de beleving - is een gegeven in de bewustzijnstoestand die het ego overstijgt. Een van de taken die de meeste geïsoleerde egoaspecten (menselijke incarnaties dus) moeten leren, is geduldig vertrouwen, je laten gaan met de stroom, een open ontvankelijkheid. Daarom moet de herinnering aan de scheppingskracht tijdelijk afgesneden worden, zodat dit geïncarneerde aspect van de persoonlijkheid kan leren wat het moet leren. Juist door het leren van deze les herstellen de diepere verbindingen zich spontaan. Alleen lijkt het geen herontdekte herinnering, het lijkt een nieuwe ontdekking: door het verbinden van gedachten, wensen, bedoelingen, gevoelens en houdingen aan ervaringen, herstelt zich het organische bewustzijn van de scheppingskracht. Dan bestaat niet meer het gevaar van machtsmisbruik tegenover anderen. Dan is de illusie doorgeprikt dat het belang van anderen tegen het eigenbelang moet zijn.

Ik hoef hier nauwelijks te zeggen dat niet alleen kinderen op de egocentrische, vijandige manier aanspraak maken op almacht. Onontwikkelde, onrijpe en destructieve mensen doen dit net zo zeer en leven dit vaak nog uit ook.

Ik heb al eerder gewezen op het feit dat kwaad niet als werkelijkheid op zich bestaat. Kwaad is altijd een misvorming van goddelijke waarheid. Van elke destructieve, negatieve houding is gemakkelijk de oorspronkelijke verschijningsvorm te vinden. Dan zie je dat die houding alleen in de egostaat, in afgescheiden vorm dus, destructief of kwaad is, maar dat diezelfde basistrek een heel andere uitwerking en betekenis heeft in de diepten van veréénd bewustzijn; in de grotere bredere werkelijkheid van de innerlijke niveaus. Dit is precies de reden waarom het geïsoleerde, geïncarneerde aspect van de totale persoonlijkheid, dat zich in een lichaam en een ego manifesteert, tijdelijk zijn volledige vermogen en kunnen en ervaring moet vergeten zolang het in een toestand is die alleen helend kan zijn wanneer het gehele zelf erbij betrokken wordt.

Waar ook maar misvattingen, onwetendheid, verkeerde ideeën bestaan en er emoties worden achtergehouden (wrok, koppigheid, starheid, luiheid), daar stagneert energie wat een nog grotere verstoring teweeg moet brengen. Dat moet wel negatieve ervaringen veroorzaken. Zoals ik al zei, is het heel krachtige energie. Alleen wanneer je die direct en eerlijk vrij maakt kun je deze energie transformeren.

Op dit pad hebben jullie al vaker de enorme energie gevoeld die je doortintelt wanneer je de stagnatie van opgekropte, negatieve gevoelens vrijmaakt. Wanneer je fysiek, emotioneel en in woorden woede, haat en boosheid uit, leg je nieuwe verbanden met betrekking tot jezelf, die je een nieuw besef geven over je rol in het leven en waarom je bent waar je bent. Deze vrijgemaakte energie is op zich ook zeer krachtig en creatief. Ik heb er dit jaar al verschillende keren op gewezen dat het nu tijd is om jullie negatieve energie en bewustzijn in positieve manifestaties te veranderen. Tot op zekere hoogte zijn jullie er al mee begonnen, maar jullie zijn je nog niet voldoende bewust van de kracht van de energie die jullie net vrijgemaakt hebben. Als je die energie - op het moment waarop ze vrijkomt en gaat stromen - naar een positief kanaal kunt ombuigen, kun je inderdaad je leven herscheppen.

Door het voorafgaande moet je wel gaan begrijpen hoe groot de scheppingskracht in je is. Maar zelfs deze woorden zullen de waarheid niet echt op je overbrengen, tenzij je bepaalde houdingen hebt overwonnen waarmee je je hebt afgescheiden; houdingen die deze kennis voor jezelf en anderen gevaarlijk kunnen maken. Maar wie zich volledig heeft toegewijd aan zijn diepste wezen en aan Het Pad dat naar zijn eigen innerlijke gebieden leidt, met alle ogenschijnlijke problemen die zelfopenbaring en zelfconfrontatie met zich meebrengen, wordt zich juist daardoor steeds meer bewust van de spirituele werkelijkheid, van zijn eigen staat van eeuwigheid waarin hij niet kan sterven. Hij wordt zich ook bewust van de kracht van zijn gedachten, de kracht van zijn bedoelingen, de kracht van zijn gevoelens. Hij leert zorgvuldig te zijn in wat hij denkt; maar ongewenste, destructieve gedachten verdringt of onderdrukt hij niet. Hij weet dat dit niet helpt. Hij leert met dit soort gedachten om te gaan. Hij vecht de juistheid ervan aan en staat open voor alternatieven. Hij leert begrijpen wat het is in hemzelf dat hem ertoe beweegt zo te willen denken en wat de prijs is die hij er uiteindelijk echt voor betaalt. Hij gaat zien wat hij creëert, omdat het verband tussen de nog op zichzelf staande oorzaak en het gevolg duidelijk wordt. Naarmate dit groeiproces doorgaat, vindt herschepping plaats; niet als beloning voor goed gedrag, maar eenvoudig als daad van het zelf, dat nu in een veel grotere staat van bewustzijn is en weet wat het doet en waarom.

Veel van mijn vrienden op Het Pad zijn dit proces gaan ervaren als een steeds groter wordende, levende werkelijkheid, waarop je ten volle kunt vertrouwen, onfeilbaar als een wetmatig proces. Maar herschep-

pen of scheppen kan nooit iets geforceerds zijn. Je moet het ook nooit doen wanneer je daarmee aan iets in je psyche voorbijgaat. Er zijn metafysische en spirituele richtingen die deze creatieve gedachtekracht kennen en met stelligheid aannemen. Maar zij zien vaak het gevaar over het hoofd dat stappen in de psyche worden overgeslagen. Zij raken als het ware gehypnotiseerd door een waarheid die ze ontdekt hebben: de waarheid van zelfschepping. Waar de psyche betrekkelijk vrij is van belemmeringen, kunnen zij scheppen en herscheppen. Maar waar dit niet het geval is, is zelfschepping geblokkeerd en wordt de stagnerende energie zelfs nog krachtiger. Een conflict wordt geschapen dat de ziel verscheurt. De ziel ontwikkelt zich niet harmonieus op die manier. De persoonlijkheid bouwt op dat wat al vrij is en verwaarloost wat juist alle gerichte aandacht nodig heeft. In die toestand wordt het gebruik van macht zo gevaarlijk (zelfs al wordt het niet openlijk geuit), dat het vroeg of laat tot een persoonlijkheidscrisis kan leiden. Dergelijke crises kunnen vermeden worden als de persoon zich op het onderontwikkelde deel zou richten.

Dit is de reden waarom speciaal dit pad heel wat meer moed en eerlijkheid vereist dan de meeste andere gangbare richtingen. Maar het is een veilig en waarlijk verenigend pad, dat niets verwaarloost. Juist omdat het proces langzaam gaat en er geen snelle, magische resultaten zijn, stuurt het aan op werkelijke zielsharmonie. Die donkere gebieden moeten lang in het brandpunt staan. Dat is voor jullie eigen bescherming, vrienden. Niets kan je zo veilig maken, want je vermijdt een proces van afscheiding. Die afscheiding maakt het je onmogelijk de taak te vervullen waarvoor je in dit leven gekomen bent. Je bent gekomen om jouw taak te vervullen en je te richten op en je bezig te houden met juist die aspecten, waar je je het minst toe aangetrokken voelt. Dat is precies de reden waarom je jezelf in deze enge, ongemakkelijke, benauwde en vaak pijnlijke toestand hebt gewrongen, waarin je tijdelijk verkeert. Goed, het zijn alleen maar aspecten van je die hier zijn, dat is zeker, maar wat zich identificeert met deze benauwende aspecten, moet lijden zolang je je nog niet bewust bent van de reden waarom je in deze menselijke egostaat verkeert. De reden waarom jij speciaal kwam en wat je moet vervullen en moet aanpakken, daar moet je achterkomen. Welke zwakheid moet je naar buiten brengen? Wat voor kwaadaardigs wil je niet zien? Dit zijn de obstakels waardoor je niet vrijelijk kunt scheppen. Je zou nu al bewust, wijs, mooi en bevredigend kunnen scheppen. Natuurlijk niet in diezelfde mate als wanneer je vrij bent van je egolichaam, maar toch

oneindig meer dan je nu doet. Dat wil zeggen: je schept voortdurend, of je het nu weet of niet. Maar het probleem is wel dat je niet weet welke scheppingen je onbewust voortbrengt. Je schept met iedere ademtocht, met iedere gedachte, met iedere houding. Dit zijn krachtige werktuigen, vrienden, en jullie kunnen maar beter weten wat je doet en hoe je het doet. Juist omdat jullie zijn afgesneden van je scheppingsvermogen, van het zaad dat je zaait en oogst, is er zoveel onnodige pijn en frustratie. Je ziet de vruchten vaak pas veel later, zonder je er ook maar in het minst bewust van te zijn wat in jou ze heeft voortgebracht. Maar dit bewustzijn kun je herwinnen als je dat wilt.

Door je aandacht constructief (en dat is heel wat anders dan sentimenteel) te richten op de onontwikkelde aspecten in je, vervul je de taak waarvoor je in deze wereld gekomen bent; het betekent dat je je heel maakt, zodat je die machtige scheppingskracht kunt verwezenlijken en bewust en weloverwogen in je leven kunt toepassen.

Het scheppingsproces en de speciale technieken die je moet leren, worden jullie beetje bij beetje gegeven. Sommige van die technieken kun je al mediterend toepassen. Wanneer je mediteert, schep je. In deze geconcentreerde, ontspannen toestand richten energie en bewustzijn zich zó dat er kiemkrachtige zaden vrijkomen. Maar meditatie en scheppingstechnieken moeten noodzakelijkerwijs een bijkomende bezigheid zijn, om redenen die ik net vermeld heb. Toch kun je deze technieken uitbreiden wanneer je een zekere basis van innerlijke zelfzuivering en zelfbewustzijn hebt gelegd. Dan is het ook veilig uit het oogpunt van dit spirituele pad. Dan is je wezen waarlijk in de werkelijkheid geaard en in een proces van vereniging, zodat geen aspect dat je kwam vervullen verwaarloosd blijft.

Het leren van creatieve meditatie is een organisch proces, waarin de levenservaring wordt herschapen; het zal intuïtief en spontaan je bewustzijn verruimen. Net zoals je de kosmische werkelijkheid intuïtief door ervaring zult begrijpen (in tegenstelling tot een theoretisch, intellectueel begrip), zo zul je leren je ingeboren krachten en bronnen te benutten.

Er bestaat een innerlijk mechanisme en het is van het grootste belang dat jullie doorkrijgen hoe het werkt. Ik zal het kort toelichten. Op dit pad zal je helper je al vaker een bepaalde meditatie hebben aangeraden en hebben gezegd je in de meditatie op een positieve uiting te richten

die je met hart en ziel verlangt en waarvan je het gemis betreurt. Wanneer je dit gaat doen, ervaar je een onverklaarbare weerstand. Iets in jou lijkt je tegen te houden zodat je jezelf er niet toe kunt zetten om het ook echt te doen. Of je vergeet het, het komt eenvoudig niet in je op. Of je gedachten hebben geen energie, zijn niet overtuigend en helder, maar vaag en je voelt dat ze zo weinig effect hebben. Soms ervaar je zelfs bewust een regelrechte weerstand om te mediteren, juist voor dat wat je het meest verlangt. Wat is deze blokkade?

Laten we aannemen dat je eenzaam bent. Laten we aannemen dat je naar de volle en vruchtbare ervaring van een partnerschap verlangt; een overvloed aan vreugde, uitwisseling, delen, aan gemeenschap op ieder niveau. Je bent ook echt geboren voor deze en andere vervullingen, want de overvloed van het universum is er voor iedereen. Niemand is ervan uitgesloten. Toch komt het misschien nauwelijks in je op daarvoor actief het zaad te zaaien in meditatie (wat betekent dat je het creëert) door middel van een helder geformuleerde gedachte, door je ertoe te verbinden het te willen ervaren en het werkelijk tot realiteit te willen maken. Misschien ben je je volledig bewust van het principe van een dergelijke meditatieoefening en toch maak je er geen gebruik van. Kenmerkender nog is, dat je, wanneer je de raad volgt en het creatieve gedachtepatroon formuleert, een vreemde en onverklaarbare tegenzin bij jezelf tegenkomt. Net alsof er een muur in je is die je belet om de heldere, beknopte verbintenis uit te spreken tot datgene waar je het vurigst naar verlangt. Heb je er ooit over nagedacht wat er achter deze weerstand zit? Je wilt iets wanhopig - innerlijk geloof je ook dat het voor jou kan bestaan. Je neemt de scheppingsprincipes verstandelijk aan. Toch merk je dat je denken op vreemde wijze verlamt en dat je je gedachten niet werkelijk los kunt laten om ze in vruchtbare grond te planten, in de creatieve substantie of wat ik de zielssubstantie noem, waar elk zaadje tot vrucht zal komen.

De reden voor deze tegenzin is eigenlijk heel eenvoudig. Het is hetzelfde, jezelf beschermende, verfijnde mechanisme dat weet dat iets in jou nog niet klaar is voor deze ervaring. Zelf heb je obstakels in de weg gezet. Misschien omdat je niet bereid bent te geven en de werkelijkheid op jouw niveau te aanvaarden. Misschien omdat je je - goed verborgen - negatief voelt tegenover het andere geslacht, waar je niets mee te maken wilt hebben omdat je én te veel wilt én teveel nodig hebt, en nog niet bereid bent dit conflict in jezelf op te lossen. Wat het obstakel ook moge zijn, je moet het onder ogen zien, onderzoeken,

begrijpen en opruimen. Als dit niet gebeurt en je toch schept omdat je sterk en gericht denkt en wilt, moet die opgelegde, uiterlijke wil ook wel gevolgen hebben. Deze wilsconstructie komt in conflict met de innerlijke ontkenning en blokkade. Het nee tegen het mediteren en scheppen is op zo'n moment van grote betekenis en er moet acht op worden geslagen, want het laat de aard van de belemmering zien zodat die uit de weg geruimd kan worden. Anders schep je vanuit je egowil, wat je hart en ziel niet kan bevredigen.

De egogeest bezit scheppingskracht. Hij schept ook voortdurend. Maar als hij schept zonder met het innerlijk verbonden te zijn, moeten de resultaten wel overeenkomstig zijn. Wilskracht, de uiterlijke wil, kan inderdaad tot op zekere hoogte effectief zijn. Daarmee schep je materie, fijnstoffelijke materie en ervaringen, maar het is geen zegen voor je. Je creëert dan met een kracht die wijsheid, volledig inzicht en begrip, visie en diepte mist, die innerlijke verbondenheid en heelheid mist, zodat wat eruit voortkomt vaak eerder pijnlijk dan wenselijk is. In de praktijk van het voorbeeld dat we gekozen hebben, blijkt dan dat er een partnerschap gecreëerd wordt, waarin in de eerste plaats de gebieden in het zelf die verwaarloosd zijn de relatie kleuren en aantasten en haar als het ware ondergronds vergiftigen.

Als je dus merkt dat je innerlijke stem zich verzet tegen het creatieve gedachteproces, moet dit een teken voor je zijn dat je in jezelf nog stappen dient te zetten. "Wat zijn die stappen?" moet je vragen. Daarvoor moet je je aandacht van het scheppen verleggen naar kijken wat er zit achter de weerstand om datgene te scheppen waar je naar verlangt. In plaats van de verlangde ervaring te creëren, moet je dan bewustzijn en begrip scheppen voor datgene wat je dwars zit. Uiteindelijk lost dit de tegenzin op, zodat je jezelf vrij voelt om nieuw creatief gedachtemateriaal in de bodem van je zielssubstantie te planten.

Je kunt niet iets scheppen wat niet al in het universum bestaat, vrienden. Alles bestaat al en het bestaat in jou. Alle antwoorden, alle kennis, alle vermogen tot scheppen, voelen, genieten, ervaren - alle werelden bestaan van binnen. Want het ware universum ligt in je, terwijl de uiterlijke wereld slechts een reflectie is, als een spiegelbeeld. Alles wat je ooit moet weten over jezelf en je leven is in je en kun je verwezenlijken als je leert er je aandacht op te richten, het te willen, ernaar te streven, je ertoe te verbinden, het te scheppen. Een aantal

antwoorden bestaat op meer oppervlakkige niveaus, in het zogenaamde onderbewuste. Andere zitten op veel diepere niveaus, maar alles is toegankelijk als je de stappen zet.

Scheppen en herscheppen zijn dus allereerst een zaak van gerichte aandacht. Als je vanuit je innerlijk wezen wilt scheppen, moet het een ontspannen aandacht zijn. Als je vanuit het egoniveau schept, is het een gespannen, nerveus makende aandacht. Een innerlijke gerichte aandacht is juist ontspannen omdat je geen stap overslaat. Je luistert nauwgezet naar de reacties van je innerlijk zelf en als je obstakels ontdekt, schenk je er aandacht aan en pakt ze dan aan. Zo schep je de voorwaarden in je om je belemmeringen te doorzien.

Dit is één aspect van het scheppings- en herscheppingproces. Het is een heel belangrijk aspect, niet alleen voor diegenen die al op Het Pad zijn, maar ook voor hen die zich misschien net op een dergelijk pad begeven. Jullie kunnen allemaal naar je innerlijk luisteren en je diepste wezen vragen waar je naar toe moet, waar je je op moet richten. Maar het leren luisteren is een kunst op zichzelf en komt vaak pas later op het pad. Het vereist al een zekere mate van zelfkennis. Dit is niet gemakkelijk voor een nieuwkomer, maar het is mogelijk om - althans tijdelijk - de eigenzinnigheid opzij te zetten en je te openen voor wat de innerlijke stem ook maar laat horen. Het vereist bijvoorbeeld dat je je bewust bent van je wensen, van het belang dat je erbij hebt om een bepaald antwoord te willen en niet een ander, van je angst om een bepaald antwoord te krijgen. Al deze houdingen en gevoelens kunnen heel subtiel zijn of goed verborgen en gerationaliseerd, zodat een zekere mate van zelfinzicht noodzakelijk is voordat de stem zich kan laten horen. Je vertrouwt de stem slechts in de mate waarin je jezelf bevrijd hebt. Elke keer dat je bewust en opzettelijk je eigenzinnigheid opzij zet, formuleert hoe deze tot uiting komt, wat je wilt horen en wat niet, en dan toch je vertrouwen in de goddelijke stem uit, word je sterker en vrijer. Zo stoelt je geloof op een stevige, realistische basis.

In de mate waarin je je ervan bewust bent dat je een bepaald antwoord wilt en niet een ander, vermijd je verwarring en vaagheid. Anders misleid je jezelf; denk je dat je goddelijk geïnspireerde antwoorden krijgt, maar in feite zijn het dan de verlangens van je ego. Alleen wanneer je je heel duidelijk bewust kunt zijn van het persoonlijk belang van het ego, dat je iets zus wilt en niet zo, kunnen je eigen innerlijke antwoorden betrouwbaar gaan worden.

Maar als je je al bewust bent van je eigenbelang en je neiging tot verdraaiing van en partijdigheid tegenover het antwoord dat je wilt krijgen, schep je in dat bewustzijn op zich al een waarheidsgetrouw kanaal naar je innerlijke werkelijkheid. Dan kom je misschien bij een diepe, diepe innerlijke stem, die waarheid spreekt. Dan is de aandacht zinvol, ontspannen en toch toegespitst genoeg om nieuwe gedachte-vormen te scheppen en daarmee nieuwe, wenselijke ervaringen.

Een tweede belangrijk aspect van het herscheppen is het tijdselement waar je op het egoniveau mee te maken hebt. Een andere vervorming van een vollediger bewustzijn, waarin schepping onmiddellijk plaatsvindt, is ongeduld. De gedachte brengt de vorm voort op het moment dat zij geuit wordt. Ongeduld is de herinnering aan deze ervaring, zonder de verbondenheid met het innerlijk, zodat de les die het ego moet leren, niet begrepen wordt. Alleen op het egoniveau is alles afgescheiden: is het gevolg los van de oorzaak, is de ziel los van de ziel, zijn vorm en ervaring los van de gedachte; is binnen afgescheiden van buiten; enzovoorts. Het leven lijkt een statisch, ‘objectief’ vast gegeven, waarin jij bent neergezet. Het schijnt volledig los te staan en afgesneden te zijn van je eigen innerlijke processen. Dit zijn dezelfde illusies als je opvatting en ervaring van tijd, afstand en beweging. Het zijn allemaal nevenproducten van de beperkte, afgescheiden egostaat. Je leven is in werkelijkheid een zuiver subjectieve uitdrukking van jezelf, geen vaste, objectieve, onbeweeglijke ‘werkelijkheid’. Alles wat je ervaart, schijnt alleen in die schijnbaar objectieve termen van het ego te bestaan. Hoe meer je je daarop richt, hoe meer het je zo toeschijnt. Maar als je eenmaal leert je aandacht meer toe te spitsen op de innerlijke werkelijkheid, neem je ook veel meer waar van deze andere, vollere werkelijkheid, waarin de geïsoleerde aspecten samenkomen tot een prachtig en zinvol weefsel van interactie en heelheid.

Deel van het scheppingsproces is het geduld om te laten zijn, zodat je erop leert vertrouwen dat het leven weer naar jou toekomt met wat jij erin gestopt hebt. Dat vraagt een wachttijd waarin het zaad kan kiemen. Hoe wacht je? Vol twijfels, ongeduldig, angstig, gespannen of wacht je in rustig vertrouwen? Of is je vertrouwen misschien onnozelheid en gebaseerd op wat je wilt, zodat je onmogelijk je vertrouwen kunt vertrouwen? Wat je ook wilt, wil je het zo graag dat je er een dwingende energiestroom op zet, die op zich al vervulling belet omdat de spanning en de emotionele gedachtelading ervan de schepping

blokkeert? Als het wachten echt ontspannen is, twijfel je niet over de vervulling. Je weet dat het zaad uitgroeit tot een prachtige plant.

Dat herscheppingsproces ontvouwt zich steeds meer wanneer de egopersoonlijkheid zich verenigt met de andere aspecten van het zelf, die zich voorheen nog niet naar buiten toe gemanifesteerd hadden. Hoe meer dit gebeurt, hoe vreugdevoller je schept. Het klinkt misschien verwarrend wanneer ik zeg dat je moet leren niet voor pijn weg te kruipen en vervolgens dat het je geboorterecht is om in een toestand van vreugde te verkeren. Het klinkt misschien als tegenspraak wanneer ik zeg, dat je bereid moet zijn om (althans voor het moment en met de juiste instelling) datgene op te geven wat je wilt scheppen en waarin je moet geloven om het te kunnen scheppen. Maar dit zijn slechts tegenstellingen op het meest oppervlakkige egoniveau, waar dualiteit (of/of) de hoogste macht heeft. In werkelijkheid zijn het wederzijds afhankelijke principes die in harmonie verenigd moeten worden. Als je jezelf verkrampt in een te sterk verlangen, sluit je de deur voor vreugde en voor ontspannen scheppen - innerlijk scheppen. De kramp zegt dat er ergens een ontkenning, twijfel, negativiteit bestaat, die blootgelegd en specifiek aangepakt moet worden.

In de waan van het ego zie je het leven als je vijand, wezensvreemd en tegen je gericht: jij bent het slachtoffer. In die waan kun je niet scheppen. Wanneer je op dit pad gaat beseffen hoe jij je lijden creëert, maakt dit je onherroepelijk vrij om je geluk te creëren.

Laat ik besluiten met te zeggen dat jullie heel wat meer zijn dan jullie nu mogelijkerwijs kunnen geloven. Als je de weg bewandelt om dit ware zelf te vinden, je ermee te identificeren door de lagen van duisternis heen, ontdek je de oneindige schoonheid van het universum. Met iedere ademtocht zuig je de machtige liefde en wijsheid ervan op. In alles om je heen en in alles wat je doordringt, komt de grootsheid van een goddelijke en jou welgezinde schepping uit. Hoe meer je je ervan bewust wordt, hoe meer je hart wordt vervuld van vreugde en dankbaarheid. De oneindige schoonheid van het universum kan alleen als werkelijkheid (in tegenstelling tot theorie) ervaren worden, wanneer je je een weg baant door je duistere gebieden.

Wees gezegend, ieder van jullie. Voel de liefde die naar jullie toestroomt uit een rijk waarin je veel vrienden hebt die je hierheen geleid hebben. Wees in vrede."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1973
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Man's Innate Capacity to Create'.
Vertaling door Lidewij Frijlink in 1981; herzien in 1994
door Ernst Winkler; en opnieuw in 2001.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

208/16